

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Katowicach**

Katowice, dnia 12 stycznia 2009 r.

**Pan
Krzysztof Wrona
Likwidator
Kaletańskich Zakładów
Celulozowo Papierniczych
w Kaletach w likwidacji**

LKA-410-35-08/2009/P/09/045

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Katowicach przeprowadziła kontrolę w Kaletańskich Zakładach Celulozowo Papierniczych w Kaletach w likwidacji², w zakresie działalności likwidatorów oraz dofinansowania z Funduszu Skarbu Państwa procesów likwidacji Przedsiębiorstwa w latach 2004–2008 i I półroczu 2009 r.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli, podpisanym w dniu 14 grudnia 2009 r., Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Likwidatorowi niniejsze

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

**Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie działalność likwidatorów
Przedsiębiorstwa w zakresie spraw objętych kontrolą.**

Powyższą ocenę uzasadniają następujące oceny cząstkowe i ustalenia kontroli:

Likwidację Przedsiębiorstwa otwarto z dniem 7 czerwca 2001 r. zarządzeniem nr 377/01 Wojewody Śląskiego z dnia 20 września 2001 r. W okresie objętym kontrolą Wojewoda Śląski wyznaczył na likwidatorów kolejno: Andrzeja Polackiewicz, który

¹ Dz. U. z 2007 r., Nr 231, poz. 1701 ze zm., zwanej dalej „ustawą o NIK”,

² zwanych dalej „Przedsiębiorstwem”,

sprawował tę funkcję od 1 października 2003 r. do 31 października 2006 r., Roberta Solgę (od 1 listopada 2006 r. do 8 czerwca 2008 r.) i Krzysztofa Wronę (od 9 czerwca 2008 r.).

1. W ocenie NIK, proces likwidacji prowadzono mało efektywnie i długotrwale. W Programie Likwidacji, zatwierdzonym przez Wojewodę Śląskiego 8 marca 2002 r., przewidziano zakończenie likwidacji w I kwartale 2005 r. Termin ten, w okresie objętym kontrolą, na wniosek likwidatorów był pięciokrotnie przesuwany przez Wojewodę Śląskiego (kolejno na: 31 lipca 2005 r., czerwiec 2006 r., marzec 2007 r., 31 marca 2010 r., 31 grudnia 2009 r.). Stwierdzono, że kolejni likwidatorzy nie zrealizowali w terminie odpowiednio: Andrzej Polackiewicz - 16 spośród 27 zadań (tj. 59,3 %), Robert Solga - 11 spośród 18 zadań (tj. 61,1 %), Krzysztof Wrona 11 spośród 19 zadań (tj. 57,9 %) - określonych w Programie Likwidacji, a których terminy realizacji przypadały na okres sprawowania przez nich funkcji likwidatora. Jako główny powód nieterminowej realizacji zadań i przesuwania terminów zakończenia likwidacji wskazywali oni opóźnienie w zagospodarowaniu głównego składnika majątku Przedsiębiorstwa, tj. nieruchomości poprodukcyjnych, spowodowane przeciągającym się procesem dokonywania podziałów geodezyjnych tych nieruchomości.

W dniu zakończenia niniejszej kontroli Przedsiębiorstwo posiadało: budynki przemysłowe w Boruszowicach (zajmowane bezumownie przez dzierżawcę, pomimo nakazu sądowego do ich opuszczenia), budynki przemysłowe i grunty położone w Kaletach (których zbycie uzależnione było od dokonania podziałów geodezyjnych), 19 budynków mieszkalnych (a w nich 125 lokali mieszkalnych) oraz 37 maszyn i urządzeń (z których 11 posiadało łączną wartość rynkową 74,6 tys. zł, a pozostałe 26 przeznaczono do złomowania).

2. NIK negatywnie ocenia zbyt późne (w czerwcu 2005 r.) przystąpienie przez Andrzeja Polackiewicza do wykonania podziałów geodezyjnych nieruchomości w Kaletach (brak tych podziałów uniemożliwiał dokonanie sprzedaży nieruchomości). Złożone przez niego wyjaśnienia, że *Wojewoda zbyt późno zatwierdził aneks nr 2 do Programu likwidacji oraz że brak środków finansowych uniemożliwiał zlecenie dokonania podziałów*, nie zasługują na uwzględnienie, gdyż: on sam przedłożył Wojewodzie ww. aneks do zatwierdzenia 27 sierpnia 2004 r., tj. z 286 dniowym opóźnieniem, w stosunku do wymaganego terminu, a Wojewoda zatwierdził go 30 września 2004 r. Ponadto, zlecenie dokonania podziałów nie wymagało zaangażowania środków finansowych przekraczających ówczesne możliwości finansowe Przedsiębiorstwa.

3. NIK negatywnie ocenia brak nadzoru ze strony kolejnych likwidatorów nad terminowością realizacji przez dwóch wykonawców podziałów geodezyjnych nieruchomości w Kaletach. Zgodnie z dwiema umowami, zawartymi z pierwszym wykonawcą (w czerwcu 2005 r. i we wrześniu 2006 r.), prace miały zakończyć się odpowiednio: w październiku 2005 r. i w listopadzie 2006 r. W związku z niezadowolającymi efektami tych prac, w marcu 2007 r. Robert Solga rozwiązał umowę z tym wykonawcą i zlecił wykonanie tej samej usługi innemu podmiotowi (trzema umowami: jedną z kwietnia 2007 r. i dwiema z marca 2008 r. z terminami wykonania odpowiednio: wrzesień 2007 r., czerwiec 2008 r. i lipiec 2008 r.). Podziały geodezyjne zakończono dopiero w październiku 2009 r., tj. po ponad 4 latach od daty pierwszego zlecenia. Zdaniem NIK, pomimo istnienia obiektywnych trudności w prowadzeniu prac geodezyjnych, o których informowali wykonawcy (np. zniszczenie punktów granicznych i osnowy geodezyjnej w wyniku rozbudowy zakładu), Likwidatorzy nie dochowali należytej staranności w egzekwowaniu od wykonawców obowiązków określonych w umowach, a mianowicie:

- Andrzej Polackiewicz, pomimo upływu umownego terminu ukończenia prac przez pierwszego wykonawcę, nie wzywał go do podania przyczyn powyższego, bądź do udokumentowania stanu zaawansowania prac,
- Robert Solga, pomimo że – jak sam wyjaśnił - *doszedł do wniosku, że wykonawca nie jest w stanie wykonać zakresu prac objętych umowami i miał wątpliwości, czy w ogóle panuje nad tematem*, nie egzekwował od niego należytego wykonania umowy, lecz rozwiązał z nim umowę, w drodze porozumienia (nie wyciągając żadnych konsekwencji), natomiast od kolejnego wykonawcy nie egzekwował wypełniania, określonego w umowie, obowiązku przekazywania co miesiąc pisemnych raportów obrazujących stan wykonania umowy (poza jednorazowym upomnieniem po roku od objęcia funkcji Likwidatora),
- Krzysztof Wrona również nie egzekwował od wykonawcy przekazywania raportów (w sierpniu i grudniu 2008 r. zwrócił się do niego z prośbą o przedstawienie na piśmie harmonogramu zaawansowania prac, z podaniem ostatecznego terminu ich realizacji).

Żaden z Likwidatorów nie skorzystał z przysługującego mu - na podstawie zawartych umów - prawa naliczenia wykonawcom kar umownych za nienależyte wykonanie zobowiązań, bądź za zwłokę w oddaniu przedmiotu prac.

Likwidatorzy zatwierdzali do zapłaty, wystawione przez ww. wykonawców podziałów geodezyjnych, faktury, tj.: Andrzej Polaczek w lipcu 2006 r. zatwierdził fakturę na kwotę 7,9 tys. zł, Robert Solga w kwietniu 2007 r. 2 faktury na łączną kwotę 25,6 tys. zł i w marcu 2008 r. 2 faktury na łączną kwotę 7,0 tys. zł, Krzysztof Wrona w marcu 2009 r. 2 faktury na łączną kwotę 7,0 tys. zł. Łącznie z tego tytułu wypłacono wykonawcom 47,5 tys. zł, pomimo że w dacie ich wystawienia robót nie udokumentowano - i jak przyznali Likwidatorzy - wypłacono je zaliczkowo. NIK zwraca uwagę, że zawarte z wykonawcami umowy nie przewidywały zaliczkowego wypłacania wynagrodzeń, lecz za wykonane etapy prac.

4. NIK negatywnie ocenia działanie Likwidatora Roberta Solgi, polegające na tym, że 28 grudnia 2006 r., po przeprowadzonym postępowaniu przetargowym, polecił nabywcy ośrodka czasowego „Rosomak” w Ustroniu dokonać wpłaty kwoty 994,0 tys. zł (pozostającej z ceny sprzedaży po spłacie zobowiązań na konta wierzycieli Przedsiębiorstwa) nie na rachunek bankowy Przedsiębiorstwa, lecz na konto Kancelarii Radcy Prawnego, reprezentującego Przedsiębiorstwo w tym postępowaniu. Środki te nabywca w tym samym dniu przekazał na wskazany rachunek. Następnie ww. Kancelaria utworzyła subkonto, na które w dniu 10 stycznia 2007 r. przelano z jej bieżącego rachunku bankowego kwotę 1.210,1 tys. zł (obejmującą również wpłacone wcześniej wadium 260,0 tys. zł, po potrąceniu kwoty 43,9 tys. zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego z umowy zlecenie z 15.09.2006 r.). Likwidatorów upoważniono w banku do dysponowania środkami na tym subkoncie i od tej daty do dnia zakończenia kontroli, subkonto to pełniło rolę faktycznego rachunku Przedsiębiorstwa, z którego dokonywano płatności w ramach jego działalności (m. in. na miesięczne wynagrodzenie likwidatorów z tytułu realizowanej umowy zlecenia likwidacji), i na którym były kapitalizowane odsetki.

Zdaniem NIK, powyższe działanie miało na celu ukrycie przed wierzycielami części majątku Przedsiębiorstwa, tj. środków pieniężnych w kwocie 1.254,0 tys. zł (łącznie z wadium). Łączne zobowiązania Przedsiębiorstwa na koniec 2006 r. wynosiły bowiem 21.705,5 tys. zł, a rachunek bankowy Przedsiębiorstwa był zajęty przez komornika. NIK nie podziela stanowiska, przedstawionego w wyjaśnieniach Krzysztofa Wrony, że *środki zgromadzone na tym rachunku traktowane były jako rezerwa i zabezpieczenie dla działań likwidacyjnych*. Na rachunku tym zgromadzono bowiem środki finansowe przekraczające bieżące potrzeby (saldo na koniec 2007 r. w wysokości 989,8 tys. zł, na koniec 2008 r. 360,5 tys. zł, na dzień zakończenia kontroli 77,9 tys. zł). Likwidatorzy -

Robert Solga i Krzysztof Wrona, mimo dysponowania tymi środkami, nie spłacali zobowiązań, czym narazili Przedsiębiorstwo na konieczność zapłaty odsetek ustawowych (wg oprocentowania znacznie przewyższającego oprocentowanie rachunku bieżącego). Działania takie należy uznać za niegospodarne.

Ponadto, ww. Kancelaria dysponowała środkami Przedsiębiorstwa przez okres od dnia ich otrzymania do daty przelania ich na ww. subkonto, tj. kwotą 260,0 tys. zł (z tytułu wpłaconego 26 września 2006 r. wadium) przez okres 106 dni oraz kwotą 1.254,0 tys. zł przez okres 13 dni (z tytułu wadium i zapłaty reszty ceny 28 grudnia 2006 r.). Żaden z trójki likwidatorów, w okresie objętym kontrolą, nie domagał się naliczenia i wypłacenia Przedsiębiorstwu odsetek od środków na rachunku bankowym, jakie z tego tytułu uzyskała ww. Kancelaria, co z uwzględnieniem kryterium gospodarności należy ocenić negatywnie, środki te stanowiły bowiem utracony przychód Przedsiębiorstwa.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że wskutek powyższych działań w sprawozdaniach finansowych Przedsiębiorstwa i księgach rachunkowych za kolejne okresy sprawozdawcze (do dnia zakończenia kontroli), posiadane środki pieniężne Przedsiębiorstwa na ww. rachunku bankowym (subkoncie) wykazywano jako należność od ww. Kancelarii.

5. Likwidatorzy zawarli łącznie 9 umów zleceń oraz 2 umowy o pracę z osobami spoza Przedsiębiorstwa (na podstawie których wypłacono kwotę 152,3 tys. zł). Umowy te zawarli bez uzyskania wymaganej zgody organu założycielskiego, do czego byli zobowiązani postanowieniami umów na pełnienie funkcji likwidatora. Z tego: Andrzej Polackiewicz zawarł umowę o pracę 1 maja 2004 r. oraz umowę zlecenie z 15 września 2006 r.; Robert Solga zawarł umowę o pracę 18 czerwca 2007 r. oraz 6 umów zleceń: 22 stycznia 2007 r., 9 lutego 2007 r., 30 listopada 2007 r., 10 stycznia 2008 r., 23 stycznia 2008 r. i 2 kwietnia 2008 r.; Krzysztof Wrona zawarł 2 umowy zlecenie: 1 kwietnia 2009 r. i 11 sierpnia 2009 r. Jako przyczyny powyższego wskazano: posiadanie ustnej zgody (A. Polackiewicz), przeoczenie (R. Solga), bądź konieczność pilnego zawarcia umowy (K. Wrona). Na podstawie ww. umów o pracę zatrudniono pracowników na stanowiskach: specjalisty ds. zagospodarowania mienia przedsiębiorstwa oraz nadzoru prac remontowo – budowlanych oraz prawnika, natomiast umowy zlecenia dotyczyły usług prawnych oraz wykonania kontroli okresowej obiektów budowlanych i inwentaryzacji budowlanej budynków Przedsiębiorstwa.

6. Ponadto Likwidatorzy nie egzekwowali od dzierżawców nieruchomości Przedsiębiorstwa dokonywania terminowych płatności czynszu za dzierżawę, pomimo zapisów umownych uprawniających ich do naliczania odsetek za każdy dzień zwłoki i do rozwiązania umowy w przypadku zwłoki z zapłatą czynszu za okres co najmniej dwóch miesięcy. Z treści złożonych przez nich wyjaśnień wynika, że prowadzili z dzierżawcami rozmowy dotyczące spłaty zadłużenia, jednak bezefektywnie. W konsekwencji doprowadzono do powstania znacznych zaległości w czynszu, które w przypadku jednego z dzierżawców (dzierżawiącego budynku i maszyny przez okres od kwietnia 2006 r. do września 2008 r.) wynosiły (na dzień zakończenia kontroli) 415,5 tys. zł. Ponadto, dzierżawcy temu nie naliczono czynszu za 2 ostatnie miesiące dzierżawy w łącznej kwocie netto 40,0 tys. zł. Zdaniem NIK, nienaliczenie czynszu nie ma usprawiedliwienia – jak wyjaśnił Krzysztof Wrona – *wzrostem i tak już wysokiego zadłużenia, jak również obowiązkiem opodatkowania przychodu i koniecznością odprowadzenia podatku VAT*.
7. Likwidatorzy nierzetelnie opracowali aneksy do Programu likwidacji Przedsiębiorstwa: nr 3 z kwietnia 2006 r. i nr 4 ze stycznia 2007 r., bowiem, pomimo że w Aneksie nr 2, zatwierdzonym we wrześniu 2004 r., ujęto zadania: utylizację odpadów, wyburzenia i rekultywację terenów oraz reelektryfikację Przedsiębiorstwa i wchodzących w jego skład nieruchomości o łącznym koszcie szacunkowym 9.600 tys. zł, a zadań tych nie zrealizowano, nie uwzględniono ich w zaktualizowanych planach finansowych dołączonych do kolejnych aneksów, stwierdzano jedynie, że w toku postępowania likwidacyjnego nie uda się pozyskać środków na ich realizację, w związku czym, jak wyjaśniał Andrzej Polackiewicz, teren miał zostać przekazany, jako mienie polikwidacyjne na rzecz Skarbu Państwa. Zdaniem NIK, nieuwjęcie tych zadań w kolejnych aneksach, stanowiących podstawę działań Likwidatorów, spowodował, że Andrzej Polackiewicz i Robert Solga nie podejmowali żadnych czynności w celu ich zrealizowania, co uniemożliwiło skuteczne zakończenie procesu likwidacji. Pozytywnie należy ocenić działania Krzysztofa Wrony, który podjął prace związane z pozyskaniem środków finansowych na utylizację ługów oraz na zagospodarowanie gruzu powyburzeniowego.
8. Likwidatorzy - Andrzej Polackiewicz i Robert Solga - złożyli aneksy do Programu Likwidacji (odpowiednio nr 2 i nr 4) z opóźnieniem, wynoszącym odpowiednio 286 i 16 dni, w stosunku do terminów określonych w ich umowach na pełnienie funkcji Likwidatora. Jako przyczyny tej nieprawidłowości likwidatorzy wskazali: *ustne*

porozumienie pomiędzy likwidatorem a organem założycielskim w zakresie wydłużenia terminu złożenia Aneksu do czasu uzgodnienia jego treści z głównymi wierzycielami (A. Polackiewicz) oraz trudności w jego przygotowaniu (R. Solga).

9. Likwidatorzy - Andrzej Polackiewicz i Krzysztof Wrona - nie wywiązali się z określonego w umowach na pełnienie funkcji Likwidatora, obowiązku sporządzenia przez nich wniosku do Ministra Skarbu Państwa o dofinansowanie procesów likwidacji, pomimo że, jako jedną z przyczyn nieterminowej realizacji poszczególnych zadań likwidacyjnych, wskazywali brak środków finansowych. Przyczyną takiego postępowania – zgodnie ze złożonymi wyjaśnieniami - był brak przekonania likwidatorów o możliwości pozytywnego rozpatrzenia przedmiotowego wniosku przez Ministra.
10. W czerwcu 2007 r. Robert Solga zatrudnił, na umowę o pracę, prawnika i wypłacił z tego tytułu łączne wynagrodzenia w wysokości brutto 19,1 tys. zł (w okresie zatrudnienia, tj. od sierpnia 2007 r. do czerwca 2008 r.), a także zawarł umowę zlecenie z radcą prawnym, w celu reprezentowania Przedsiębiorstwa w postępowaniach sądowych i egzekucyjnych przeciwko dłużnikowi i wypłacił z tego tytułu (na podstawie 5 umów zlecenie) łączne wynagrodzenie netto 8,4 tys. zł. W dacie zlecenia ww. czynności Przedsiębiorstwo posiadało zawartą 31 października 2003 r. umowę zlecenie z innym radcą prawnym na bieżącą obsługę prawną, w zakresie której było m. in.: udzielanie organom i pracownikom Przedsiębiorstwa opinii i porad prawnych, dotyczących funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz w zakresie stosowania prawa, pomocy prawnej w redagowaniu umów i pism, związanych z działalnością Przedsiębiorstwa oraz występowanie w charakterze pełnomocnika Przedsiębiorstwa w postępowaniu sądowym, administracyjnym oraz przed innymi organami orzekającymi. Miesięczny koszt netto tej obsługi wynosił 1,2 tys. zł, od stycznia 2006 r. 1,5 tys. zł, a od lipca 2008 r. 2,2 tys. zł. Łącznie z tego tytułu w latach 2006-2008 poniesiono koszty na kwotę 58,2 tys. zł. W ocenie NIK, czynności wykonywane w ramach ww. umów zleceń mieściły się w zakresie bieżącej obsługi prawnej, wymienionym w umowie zleceniu, zawartej z radcą prawnym 31.10.2003 r. Zdaniem NIK nie było podstaw do zatrudnienia w charakterze prawnika dodatkowej osoby, która według Roberta Solgi zajmowała się *drobnymi problemami natury prawnej*, gdyż to nie wykraczało poza zakres bieżącej obsługi prawnej.

Zaznaczyć należy, że Robert Solga sam był radcą prawnym i w trakcie pełnienia funkcji Likwidatora prowadził własną kancelarię radcy prawnego. NIK bierze pod uwagę,

że świadczenie usług prawniczych nie wchodziło w zakres jego obowiązków, określony w umowie na pełnienie funkcji likwidatora, jednakże pełniąc tę funkcję mógł, a nawet powinien był korzystać z własnych doświadczeń zawodowych i posiadanej wiedzy przy rozwiązywaniu problemów natury prawnej. W tej sytuacji, w ocenie NIK – z punktu widzenia kryterium gospodarności - zlecenie przez niego bieżącej obsługi prawnej radcy prawnemu i równoczesne zatrudnianie dodatkowego pracownika na stanowisku prawnika należy ocenić krytycznie.

Ponadto, NIK zwraca uwagę na wypłacenie *pierwszemu* radcy prawnemu dodatkowego wynagrodzenia w łącznej wysokości netto 41,0 tys. zł, z tytułu czynności organizacyjno – prawnych, świadczonych w ramach sprzedaży bądź przekazania Gminie Kalety za zobowiązania podatkowe trzech nieruchomości (na podstawie 2 umów zleceń zawartych w dniach: 15 września 2006 r. przez Andrzeja Polackiewicza oraz 11 sierpnia 2009 r. przez Krzysztofa Wronę oraz faktury z 2 lipca 2007 r., zatwierdzonej do zapłaty przez Roberta Solgę, bez spisania odrębnej umowy). Niektóre z czynności objętych ww. umowami (np. przygotowanie ogłoszenia o sprzedaży i dokumentów niezbędnych do zawarcia notarialnej umowy sprzedaży) mieściły się bowiem w zakresie bieżącej obsługi prawnej, wymienionym w zawartej z nim umowie z 31.10.2003 r. (tj. w punkcie „*udzielanie pomocy prawnej w redagowaniu umów i pism związanych z działalnością Przedsiębiorstwa*”).

11. NIK pozytywnie ocenia działania likwidatorów, polegające na zagospodarowaniu niżej wymienionych składników majątku poprzez: przekazanie własności nieruchomości (w tym 18 wielorodzinnych budynków mieszkalnych i stadion sportowy w Kaletach wraz z zapleczem) o łącznej wartości 4.598,1 tys. zł na rzecz Gminy Kalety oraz Starosty Tarnogórskiego, na podstawie art. 66 § 1 pkt 2 ordynacji podatkowej³, tj. w zamian za zaległości podatkowe, z tytułu podatku od nieruchomości i zobowiązania podatkowe wobec Skarbu Państwa z tytułu należnego podatku VAT, jak również dokonanie sprzedaży w trybie przetargu publicznego ośrodka wczasowego „Rosomak” w Ustroniu za kwotę 3.600 tys. zł oraz nieruchomości w Strzybnicy, zabudowanej rampą kolejową (w trybie przyjęcia oferty poprzetargowej) za kwotę 48,8 tys. zł.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

- 1. Podjęcie działań w celu przyspieszenia procesu zbywania składników majątku Przedsiębiorstwa.**

³ ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j. t. Dz. U. z 2005 r. Nr 8 poz. 60 ze zm.)

- 2. Rozważenie zasadności wyegzekwowania kar umownych za zwłokę w wykonaniu zadań przez wykonawców podziałów geodezyjnych nieruchomości Przedsiębiorstwa.**
- 3. Przekazanie z konta Kancelarii Prawnej, pozostających na jej rachunku bankowym (tzw. subkoncie), środków finansowych Przedsiębiorstwa oraz wyegzekwowanie naliczonych przez Bank odsetek z tytułu dysponowania przez Kancelarię tymi środkami w okresie poprzedzającym utworzenie subkonta.**
- 4. Uzyskiwanie pisemnej zgody organu założycielskiego na zatrudnienie w Przedsiębiorstwie osób w formie umowy zlecenia lub umowy o pracę.**

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Katowicach, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Likwidatora, w terminie 15 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczyn niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu prawo zgłoszenia na piśmie do Dyrektora Delegatury NIK w Katowicach umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.